

Trpět pro spravedlnost

Rožnov, Střítež: 22.1.2017

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Žalm 34

Text: 1 P 3, 10 – 17

‘Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát se od zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj. Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.‘ Kdo vám ublíží, budete-li borlit pro dobro? Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. ‘Strach z nich at’ vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý’ ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy.

Může se zdát, že je tu řeč především o utrpení. Text ovšem začíná slovy: „Chceš-li milovat život a vidět dobré dny...“ a pokračuje to radami, co má pro to člověk udělat. Takže prvotní výhled kupředu není výhledem vstřícné utrpení, ale výhledem na dobré dny, plné života. Chceš-li milovat život a vidět dobré dny. No, kdo by to nechtěl! Přesto se někdy chováme tak, jako bychom život nevím proč nenáviděli a dobré dny vidět nechtěli. Protože, co má dělat ten, kdo touží po hodnotném životě? Čteme: „Zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát se od zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.“ Kolik by nejen na světě, ale i mezi námi ubylo trápení prostě jenom tím, že bychom se drželi této rady. Že bychom nemluvili zle, že by naše slova a věty neobsahovaly mezi řádky naše jízlivé poznámky, kdybychom se od zlých věcí prostě odvraceli a upřímně hledali to, co vede k pokoji, ke smíru, k přátelství a tímto směrem napřáhli veškeré své úsilí. Tak se totiž podle Písma chová rozumný člověk, který miluje život a chce vidět dobré dny. Takovému jednání Bůh žehná. Čteme, že jeho uši jsou otevřeny k prosbám takovýchto lidí. Takové lidi mají pořád ještě druzí rádi. Když budeme usilovat o dobro, tak nám zpravidla nikdo nebude chtít ublížit.

Ale samozřejmě už slyším vaše námitky: „Jó, kdyby to tak bylo! Ale my moc dobře víme, že v životě to bývá úplně jinak. Častokrát právě ten, kdo usiluje o dobro a o pokoj, se stává terčem útoků, nevede se mu tak dobře jako druhým, stává se ve společnosti outsiderem. Lidé, kteří nikdy nikomu neublížili, se mohou stát obětí násilného činu, ti, kteří zdržují svůj jazyk od zlého, jsou překřičeni těmi, kterým o dobré věci vůbec nejde, ti, kteří usilují o pokoj, nezmohou nic proti násilníkům.

Otázka zní: Má potom smysl vůbec o dobro usilovat? Má smysl držet se biblických zásad? Jestliže budu žít podle Bible, tak to stejně není žádná záruka, že mi nastanou krásné pohodové dny a pokojný radostný život. Nuže, opravdu to není žádná záruka. Ale Bible také nic takového nezaručuje. Říká jenom, že ten, kdo miluje život a chce vidět dobré dny, at’ jedná tak a tak. A pak buď ho potkají dobré dny a bude se radovat, anebo také ne. Mohou přijít zlé dny a různé trápení. Ale Bible říká, at’ už nastane jedna nebo druhá situace, v každém případě má život podle biblických zásad smysl. At’ už nastanou dny dobré nebo zlé, jestliže jednáme spravedlivě, pak jsme blahoslaveni. Tzn. mimo jiné, že našemu jednání patří budoucnost. Pak se to počítá, pak to má smysl, i kdybychom přitom pokoje nedosáhli a ztratili pro spravedlnost třeba vlastní život. Takže at’ už nám spravedlivé jednání přinese dny plné pohody a radosti, nebo dny trápení a bolesti, jsme stále blahoslaveni. Neboť naše blahoslavenství nespočívá v tom, že se nám povede dobře, ale v tom, že jednáme spravedlivě.

My ale raději, abychom se vyhnuli utrpení, tak někdy tu spravedlnost trochu ošidíme. Máme strach, aby nám naše dobré jednání nepřineslo i to utrpení, a tak se někdy necháme zviklat ve svých zásadách a Kristova přikázání raději zatlačíme někam do kouta. Bojíme se jednat podle Písma v situacích, ve kterých by nám věrnost Božímu slovu měla přinést nepochopení, posměch, kdy by nás to mohlo ztrapnit, kdy jsme ve společnosti, kde se biblické zásady nenesou a kde bychom podle našeho mínění s poctivostí a dalšími duchovními ctnostmi daleko nedošli. Bojíme se lidí, kteří by mohli naši zbožnosti zneužít nebo nás alespoň znemožnit. Ale v textu čteme: ‘Strach z nich at’ vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý’ ve vašich srdcích.

Bratři a sestry, jestliže v našem sboru budeme pěstovat pravou zbožnost, jestliže budeme dbát na dodržování biblických zásad, tak to jistě může v našem okolí vyvolat nějakou protireakci, nepochopení i ty pomluvy. Ale my se za svou víru nemáme proč stydět a ani proč omlouvat. Naopak, je třeba být připraven vysvětlovat své postoje a své přesvědčení. Působí přinejmenším nepřesvědčivě, když zastáváme určitý názor, ale nejsme ochotni ho druhým vysvětlit. Proto nás Písmo nabádá: „Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte,“ a dodává, „ale číňte to s tichostí a s uctivostí.“ Tedy nikoliv způsobem, jakým se obvykle vedou střety mezi různými lidmi, jako je arogance nebo třeba pomluva.

Co je to vlastně pomluva? Pomluva je to, co jsme o někom neřekli, když jsme ním mluvili a řekneme to až poté. Tedy to, co následuje po mluvě s dotyčnou osobou, to je pomluva. To, co nejsme schopni říci člověku do očí. Pomluva je velmi zbabělá zbraň, protože se záměrně vyhýbá obraně napadeného. Vlastně mu znemožňuje se účinně bránit. Člověk napadený pomluvou prožívá jedno z nejbolestnějších duševních zranění, jaká jsou možná. Proto pomluvy působí ve společenství jako ten nejzákeřnější satanův jed. Obrana proti pomluvám bývá velmi obtížná, ale Bible přesto radí alespoň toto: „Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy.“

Bratři a sestry, nevíme, co náš sbor nebo nás osobně čeká v dalších dnech nebo v tomto roce. Mohou to být dny dobré, plné radosti a pokoje. Ale mohou, i když nemusí, přijít dny zlé, kdy může být někdo vystaven pomluvám, kdy může trpět pro své přesvědčení a pro svou zbožnost, kdy bude nepochopen ve své horlivosti víry, kdy může být odsuzován za to, co udělal nebo neudělal, kdy prožije zklamání či neúspěch. V takové chvíli, říká apoštol, je nutné hlavně nezahořknout a nenechat si vzít své dobré svědomí.

A ještě jedna pozoruhodná věc je v textu. Obecně se má za to, že je správné, když někdo trpí za své za zlé činy. A že je zlé a nespravedlivé, když někdo musí trpět za své dobré jednání. Bible ale náš pohled jakoby obrací a říká: „Je lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to vůle Boží, než za zlé činy.“ Vzpomeňme si přitom na apoštoly, o nichž je řeč v knize Skutků. Čteme tam, že velekněží poručili apoštoly zbičovat, zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšovu a pak je propustili. A oni odcházeli z velerady s radostnou myslí, že se jim dostalo té cti, aby nesli potupu pro jméno Pána Ježíše. Dovedeme si my pokládat za čest, trpíme-li pro Krista? Přemýšlejme nad tím.

Modlitba: *Pane Ježíši, ty jsi byl věrný až na smrt. Prosíme, dej nám věrnost jak ve dnech utrpení tak ve dnech radosti a pokoje. A dej, ať trpíme jen za dobré a ne za zlé věci. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane náš, modlíme se za život a práci našeho sboru, tedy za nás všechny, kdo jsme byli pokřtěni a máme ti sloužit. Prosíme, ať jsi pomocí a světlem na cestě za tebou všem lidem, které nám stavíš do cesty. Prosíme tě za ty, kdo pracují s dětmi, aby předávali živou víru v tebe, jako Spasitele. Prosíme tě za ty, kteří pamatují na staré lidi v našem sboru a potěšují je svou ochotnou pomocí a blízkostí. Modlíme se za to, aby život podle evangelia nebyl v naší zemi pobrdán a posmíván. Prosíme tě za dobré zákony, které by chránily před nespravedlností, které by účinně trestaly původce zla a vedly je k nápravě. Prosíme za sdělovací prostředky, aby dávaly prostor křesťanské zvěsti, i když to nepřináší větší zisky a popularitu. Dej, abychom jako křesťané dovedli využívat všechny způsoby, jak učinit zvěst evangelia známou mezi lidmi. Prosíme tě za to, abys mezi nás přiváděl další lidi, které si oslovíš a povoláš. Děkujeme ti, že tak mezi námi doposud činíš. Pane, tobě svěřujeme všechny podoby misijní práce našeho sboru, prosíme abys sborové aktivity řídil svým Duchem a žehnal všem tvým služebníkům. Amen.*